

Terményáldások a IV. Magyar Értékek Napján a Bazilikában

A Magyar Katolikus Egyház részéről Snell György, az Esztergom–Budapesti Főegyházmegye Püspöke áldása

Urunk Istenünk, mindenek Teremtője! Az ég harmatai és a föld termékenysége által szüntelenül bő termést adsz nekünk. Hálát adunk kegyes fölségednek a betakarított termésért. Ezeket az ajándékokat jóságodból kaptuk, és híveid kívánságát betöltötted. Irgalmadat mindnyájan vég nélkül dicsérjük, kik az ideig tartó javakat úgy éljük, hogy mindig az Örökkévalókat keressük, a mi Urunk Jézus Krisztus által. Ámen.

Szeretett Testvéreim!

Látványnak is gyönyörűek ezek a kosarak, amelyekben látjuk az emberi munka gyümölcsét, látjuk Isten jóságát: a napfényt, a harmatcseppet, mindent, ami a Világban létezik. És bennük van az ember munkája, a föld szeretete, az emberek egymás iránti szeretete, és az ember Isten-szeretete. Köszönjük meg mindazt, amit tőle kaptunk, és bizalommal kérjük a jövőre nézve is az Ő végtelen szeretetét és áldását!

Mindenható Istenünk, kegyeségedet kérjük, hogy a föld gyümölcsére, amit az időjárás és az eső kormányzásával adsz nekünk, bőséges áldásodat add. Add meg népednek, hogy ajándékaidért mindig hálás legyen. A föld termékenységéből töltsd be az éhezöket bőségesebb javakkal, hogy a szűkölködők és a szegények is dicsőíthessék nevedet Krisztus, a mi urunk által.

Az Úr legyen veletek!

Áldjon meg benneteket a mindenható Isten, az Atya, a Fiú és a Szentlélek!

Ámen.

A Magyarországi Református Egyház képviseletében Szloboda József, a Budapesti Északi Református Egyházmegye esperese terményáldása

Isten igéje, ahogy Máté evangéliumában elénk adja az Írás: a 14. rész 14. versétől: „*És kimenvén Jézus látta nagy sokaságot, és megszaná őket, és azoknak betegeit meggyógyította. Mikor pedig estveledék, hozzá menének az ő tanítvá-*

nyai, mondván: Puszta ez a hely, és az idő már elmúlt; bocsásd el a sokaságot, hogy menjenek el a falvakba és vegyenek magoknak eleséget. Jézus pedig monda nékik: Nem szükség elmenniök; adjatok nékik ti enniök. Azok pedig mondanak néki: Nincsen itt, csupán öt kenyérünk és két halunk. Ő pedig monda: Hozzátok azokat ide hozzám. És mikor megparancsolá a sokaságnak, hogy üljenek le a füre, vevé az öt kenyeret és két halat, és szemeit az égre emelvén, hálákat ada; és megszegevén a kenyereket, adá a tanítványoknak, a tanítványok pedig a sokaságnak. És mindnyájan evének, és megelégedének; és felszedék a maradék darabokat, tizenkét teli kosárral. Akik pedig ettek vala, mintegy ötezeren valának férfiak, asszonyokon és gyermekeken kívül.”

Szeretteim! Sokszor hisszük, hogy amink van, az elég, és a miénk. Amikor az ember fölemeli a tekintetét, akkor hiszi, és akkor látja, hogy néha nem elég semmi-re sem. Jézus azt mondja, egyétek, és az ember csak széttárni tudja a kezét. Mit ehethéne? Csak emberi okoskodás, emberi logika: menjünk el, együnk, majd lesz elég. De az Isten kezében vannak a dolgok. És erről a világról, és valljuk be, néha mi is elfeledkezünk. Ezért jó néha megállni, ezért jó néha fejet hajtani, és csendben lenni, ezért jó néha szembe nézni az Istennel és megköszönni: Uram, amink van, az a Te ajándékod. És jó azt is megélni, hogy az Isten használ bennünket. A csoda nem úgy megy végbe, hogy Jézus int egyet, aztán mindenki jólakott, hanem azt mondja a tanítványainak: fogjátok meg, vigyétek magatokkal – magyarul dolgozzatok! Ami itt van előttünk, az Isten

Schnell György püspök

Szloboda József esperes

ajándéka, mert áldás van rajta, és így lehetünk hálások igazából, hogy amink van, az nemcsak a miénk, és nemcsak arról szól, hogy mi jóllakjunk. Legyen hát áldás a munkáson, aki fáradt, legyen áldás azon, amit elhoztatok a szívetekben és a kezetekben! És szálljon áldás Istenre, mindenek Urára, ki teremtett, fenntart és megőriz mindannyiunkat! Ámen

Magyarországi Evangélikus Egyház: Cselovszky Ferenc, a Pesti Evangélikus Egyházmege esperese áldása

„Isten hatalma több mint elégéséges arra, hogy minden kegyelmét kiárassza rátok, hogy mindenütt mindenkor minden szükségessel rendelkezetek, és bőségben éljete minden jó cselekedetre. Így mindenben meggazdagodtok a teljes tisztaszívúségre, amely hálaadást szül az Isten iránt általunk.”

Kedves együtt ünneplő Gyülekezet! Pál apostol sorait olvastam a II. Korinthusi levélből. Csodálatos élmény volt látni, hogy gyűlnek itt ezek a nagyszerű csodák, a termények, és csodálatos látni a gyönyörű ruhákat, amikkel kifejezték, hogy hány felől, hány féle kincs gyűlik össze, amelyért hálát adhatunk, hisz Isten ilyen hazát adott nekünk itt, és ilyen közösséget a Kárpát-medencében! Pál apostol

erre a közösségre fordítja a figyelmünket, és ez a sokféle, de mégis a közösséget kifejező termény is efelé fordít. Az apostol három olyan dolgot szed csokorba, tesz egy kosárba, amely bennünket egy közösség felé fordítva mozdít, motivál, megindít. Hadd nevezem most meg az ige alapján ezt a hármat: Az egyik a jó cselekedet, hiszen látva Isten irántunk megmutakozó jóságát, mindaz bennünket is formál, hogy szép, szemet gyönyörködtető termények legyenek a tetteink is. Hogy kegyelme megszülje bennünk is az egymásra figyelő irgalmasság, az összefogás, a gon-

doskodás, a társadalmi szolidaritás gyümölcseit. A másik gyümölcs a tisztaszívúség. Pál a gazdagságot tekinti a tisztaszívúség forrásának, holott a jólét, sokszor azt tapasztaljuk, önzést szül, és az embert az irigység métegyével fertőzi meg, de nem kell, hogy így legyen, mert az Isten meggazdagító jósága bennünket is tágkeblűvé, szívünket tisztává teheti. A harmadik gyümölcs a megszülető hála. Az a látás, mely nemcsak a hiányokat és a szükségét látja, hanem észreveszi és értékeli azt is, ami kincsünk, ami adatott. Erre hív bennünket Pál apostol, ezt juttatják eszünkbe az itt sorakozó csodás termények, Isten ránk áradó kegyelme, gondoskodása, megannyi ajándéka. Legyünk mi magunk is az ő kertjében gyümölcstermőkké tetteinkkel, szavainkkal, munkánkkal, a bennünk megszülető érzésekkel, indulatokkal és a hála nyomán.

Az életadó Isten árássa áldását a természet tápláló kincseire. Adja meg nekünk, hogy minden nap meghalljuk az élet szívdobbanását, és a nekünk adott ajándékokat megbecsüljük. Vigyázzunk hát a kertre, amelyet ránk bízott, és amely egyben a jövő gyermekeié. Ámen

Cselovszky Ferenc esperes